

EÖRSI ISTVÁN

HEJ, MUNKA...

*Hej, munka, munka, ki mint égitetek,
vagy alvás, napról napra visszatérsz,
te tükrös műszer, ki az embereknek
szemébe vágod: itt vagy, ennyit érsz —
egy vagy velünk már, mindörökre egy,
mint szerelmesek szívével a vágy,
mint teveled a természetet,
te minket gyursz és alakítasz át —
s még nálunk is lehetnek,
kik munka nélkül zsírosan keresnek,
vagy elpazarolják a friss erőt —
főlős kerekei egy roppant gépezetnek,
állnak vagy olajos-dúsan kerengnek,
örölvé buzgón a híg levegőt.*